

10 let Časovek do kopce.

Cyklistická sezóna 2008 je dávno za námi, nová sezóna ještě daleko před námi... ideální příležitost na pohled zpět. Pojdme si připomenout zajímavosti a různé souvislosti z deseti sezón poháru Časovek do kopce. Od úvodních závodů prvního ročníku do podoby seriálu v roce 2008 se mnohé hodně změnilo.

Komentáře vypovídající o sportovní stránce závodů lze vyhledat ve výsledkových listinách. V tomto příspěvku se budeme věnovat spíše dalším okolnostem a změnám, které pohár v jednotlivých ročnících provázely.

Prehistorie:

V závěru 90. let 20. století se KPO – cyklistický klub specializoval především na dálkové jízdy a ultramaratóny. Vedle naší tehdy oblíbené trasy Praha – Brno (-Praha), jsme měli za sebou i Praha – Ostravu a gradovala série „Šílených cyklistů“, což byly akce logicky zabírající mnoho času, jak ve fázi příprav, tak přímo při nich. Stále častěji se začala objevovat myšlenka zkusit něco, co by byl úplný opak, minimálně organizačně a časově náročné a relativně bezpečné. Prostě nějaké závody pro každého. S blížícím se podzimem 1998 padlo rozhodnutí zkusit uspořádat časovku do kopce. Bylo jasné, že je téměř po sezóně, ale pro nás to byla ideální příležitost uspořádat zkušební závod, resp. závody, na kterém bychom si vyzkoušeli jak na to, případně jestli by to vůbec někoho zajímalo a bavilo s tím, že pokud se to ukáže jako zajímavé, uspořádali bychom v následujícím roce celý seriál takových závodů.

Nultý ročník - 1998.

Pro první zkušební závod jsme vytipovali trať od Cementárny v Radotíně nahoru na dálniční přivaděč - tehdy ještě s velmi přijatelnou hustotou provozu. Samozřejmě jsme ji několikrát vyzkoušeli, takže jsme měli hrubou představu o časech,

připravili propozice a dohodli způsob měření. Dva běžné DCF budíky zaručovaly potřebnou synchronizaci časomíry startu a cíle a umožňovaly měření času přesností na vteřiny, což jsme považovali za naprosto dostatečné.

5. září 1998 v 18:00 hodin zaznělo poprvé startovní odpočítávání a k prvnímu předpremiérovému závodě se, ve dvouminutových startovních intervalech, vydalo postupně 7 jezdců. Vedle jezdců KPO byl mezi nimi také Petr Chrupa (CKKV), tehdy již zkušený organizátor legendárního Brdského dvoukola, který byl vlastně klíčovou postavou pro navázání prvních vazeb mezi těmito nově vznikajícími závody a světem, v té době již zavedených amatérských pohárů CKKV a následně i UAC.

Účastníkům se závod líbil a tak se rovnou dohodl další zkušební závod na první říjnový víkend a poté i třetí, v cyklisticky velmi pozdním termínu 31.10.1998. Zastoupení typů kol nebylo zdaleka čistě silniční, ale prakticky 50:50 s horskými koly, neboť předpremiérové závody s námi zkoušeli rovněž MTB jezdci z nedaleké Zbraslavi, kteří částečně inspirovaní našimi pokusy, v té době iniciovali vznik terénního závodu, který následně vstoupil ve známost jako Zbraslavská osma.

Hned od úvodního zkušebního závodu bylo zřejmé, že tyto krátké závody mají své kouzlo, protože prakticky všichni, kdo je vyzkoušeli, začali na další předpremiérový závod trénovat. Bylo rozhodnuto. Přes zimu jsme doladovali organizační záležitosti a způsob pořádání. Oproti předpremiérovým závodům bylo potřeba některé věci připravit jinak – co kdyby přijelo třeba 20 lidí? To by předstartovní losování miniaturních startovních čísel zdržovalo...

1. ročník - 1999

První oficiální závod seriálu, inzerovaného jako: „Závody pro amatérské, rekreační a náhodně kolemjedoucí cyklisty“, proběhl **v Radotíně u Cementárny** za účasti 22 jezdců. Z dochovaných materiálů je zřejmé, že se **10. 4. 1999 v 16:20:01** vydal jako první na trať Zbyněk Ferenc, a samozřejmě víme, kdo předvedl nejrychlejší jízdu dne – jakýsi Josef Vejvoda, startující jako druhý. Tento excelentní vrchař po následujících 10 ročnících prakticky nikdy nechyběl a jen párkrát nekončil závod pódiovým umístěním. Díky Pepovi (Díky Pepo!) byla také sportovní úroveň poháru od samého počátku opravdu vysoká, ale mimořádně rychlých jezdců se ve startovním poli objevovalo více.

První ročník se skládal z 8 závodů, z nichž 5 proběhlo na mateřské trati u Cementárny (poslední závod pak v lehce neuvěřitelném termínu 6.11. se 40 účastníky...). Třikrát však pohár zamířil také na nové tratě: Solopisky – **Vonoklasy**; Velká Chuchle – **Hvězdárna** a Černošice – **Roblín**. Závody začínaly v 18:00 mimo prvního a posledního (16:00) a předposledního (17:00). Bojovalo se ve 4 kategoriích nazvaných: *Silniční UAC* = registrovaní závodníci, *silniční*, *MTB* a od druhého závodu si cestu na start našly i *ženy*. Původní dvouminutové startovní intervaly byly od druhého závodu nahrazeny „krátkými“ minutovými, slibujícími větší souboje přímo na trati a při třetím závodě jsme poprvé začali používat pro časomíru v cíli počítač. Po prvních dvou závodech bylo totiž zřejmé, že „budíková“ vteřinová přesnost není pro závody dostatečná a ke shodě času by docházelo až příliš často. Při 7. závodě jsme poprvé použili zalaminovaná startovní čísla připevňovaná drátky, nahrazující dosavadní papírové jednociferné kartičky, které se lepily na řídítka a v následujícím závěrečném klání jsme dále zkrátili startovní interval na 30 vteřin. Zastoupení typů kol v ročníku bylo stále vyvážené 50:50.

2. ročník 2000

Opět 8 závodů, vedle obvyklé Cementárny, Vonoklas a Roblína, přibývá Zadí **Kopanina**, **Vrané** a **Točná**. Startuje se v 17h (úvodní závod v 16, předposlední v 15 a poslední listopadový v 13h), drobné změny nastaly v kategoriích –

registrovaní cyklisté od teď bojují v kategorii pojmenované Ultra. Silniční, MTB a ženy dále doplňuje zvláštní doplňkové hodnocení Maestro pro jezdce 40 a více let bez ohledu na typ bicyklu a nově je rovněž zavedeno hodnocení týmů. Prezentace dostala přístřešek a startující si začínají pomalu zvykat na novinku - startovní branku, která vznikla jako řešení dvou problémů. Ukazovalo se, že v širokém spektru jezdců, kteří se účastnili Časovek do kopce, bylo mnoho těch, pro které to byly vůbec první závody. Tradiční časovkářský start s asistentem startéra, držícím jezdce za sedlo, se často měnil v krutý souboj s rovnováhou v nejméně vhodné chvíli. Také z pohledu organizačního byl klasický start náročnější, neboť vyžadoval dva zkušené pořadatele. Startovní branka toto jednoduše vyřešila a byla jezdci přijata. Popravdě... někteří ostřílení závodníci, ctící tradice, se s ní smířovali přeci jen déle. Stačilo, že se závodilo s čelním „nesilničním“ umístěním startovních čísel a ještě startovat s držením za „zábradlí“? Ještě dlouho poté se proto, tu a tam, objevoval start s asistencí, nebo když nebylo zbylí, tak raději s nohou na zemi. Po završení ročníku jsme poprvé vyhledávali výsledky v Ořechu, což bylo původně neplánované. Posledním závodem měla být Třebotovka, jenže kompletní rekonstrukce neprobíhala dostatečně rychle a tak jsme museli zařadit jinou trať.

3. ročník 2001

Závodů je stále 8. Prologem byla naposledy Cementárna, kde sice s lehou silicím provozem zatím problémy nebyly, ale do příjemné jízdy tato trať měla čím dál dále. Premiéru má trať **Karlík** a k němu nedaleké Všenory - **Černolice**, kde výsledky rovněž přebírá pro svůj „Štorek sport cup 2001“ CKKV. Opět se hýbalo s časy startů – od úvodního závodu v 16h jsme skočili na 10, zpět na 16 a dál již pořad v 10 hodin, kromě téměř listopadového epilogu na Kopanině, který zakončil sezónu od 14:00. V kategoriích přibývá hodnocení pro muže nad 50 let, spojené s kategorií žen, což sice lehce zvýšilo počet jezdců této kategorie, ale, jak se ukázalo, společné vyhledávání kategorie „žen-sen“ bylo přeci jen poněkud zvláštní. Pro všechny účastníky přibývají, poblíž startovní branky, nové, synchronně běžící, jednoručkové hodiny vizuálně signalizující startovní intervaly a odpočítávání. Zde se však ukázalo, že předstartovní soustředění u mnohých závodníků je natolik hluboké a že v ten moment prakticky nic nevnímají, takže i mnozí pravidelní účastníci si hodin po několik následujících sezón vůbec nevšimli. Sportovní úroveň skvělá a stále se zvyšující, takže už bylo nezbytné výkony nejlepších skutečně vyzdvihnout. Na scénu tedy vstupují opravdové stupně vítězů. Na všechny pak v zázemí závodu čeká, interně zvaný, Penkostroj – stojan s trojicí nádob se vzorky sportovních nápojů, lehce v tomto roce kompenzující 100% nárůst startovního na 20Kč. Při závěrečném vyhlášení nejlepší získávají poprvé skleněné trofeje – „placky“

4. ročník 2002

Seriál se více přiklání k obvyklé silniční sezóně, listopadový závod se stává minulostí a počet závodů je odedš 7. Startujeme již vždy v 10:00 a do bodování vstupuje pravidlo o započítávání 5 závodů ze 7. Společnou kategorii žen-sen jsme rozdělili na dvě samostatné a v hodnocení týmů vedle nejrychlejší trojice přibývá motivační bod za každého účastníka. S přibývajícím počtem účastníků se jako rozumné řešení k oslovení všech ukazuje používání megafonu a cíloví časoměřiči začínají, pro včasnější identifikaci jezdců, používat lepší dalekohled.

Brzký úvod sezóny na Třebotovce koření poletující sněhové vločky a vedle ověřených tratí vstupuje do hry **Hlásná** Trebaň. Malou rošádu s Roblínem v plánovaných tratích nás donutily provést stavební práce ve Všenorech. Pro závěrečné vyhodnocení ročníku po posledním závodě na Kopanině posiluje náš tým Jiří Pohl (JZM, Vinohradské šlapky), který již delší dobu externě kontroloval pohárové výsledky a pro jeho databázi nabyl problém, přes nový komplikovanější bodovací klíč, vše hbitě* vyhodnotit.

*přes veškerou snahu všech zainteresovaných se to úplně hbitě tehdy, ani v následujících ročnících nedařilo a naopak to byla vždy lehce hororová záležitost...

5. ročník 2003

ČASOVKA
pohár Časovek do kopce V. ročník / 2003 KPO - cyklistický klub

Do nového ročníku vstupujeme s novou, již třetí modifikací loga. Kategorie jsou beze změn, ale časy startů se posunují na 11h. Startér a druhý cílový časoměřič přisedlali z DCF budíků (v cíli již využívaného jen jako záložní časomíra) na speciální DCF moduly a přístřešek prezentace obdržel na stojky, místo dosavadních trojitě slepených PET lahví - sloužících jako zátěž, kompaktní ocelové prstýnky.

Úvodní závod přilákal více než 90 jezdců, ale do historie se zapsal především **nejextrémnějšími** podmínkami, kdy jsme dokonce uvažovali o zrušení závodu – kvůli sněhové vánici...

Přibývá částečně nová trať **Všenory** – Jiloviště a pět let Časovek do kopce slavíme mistrovstvím poháru v rámci společného závodu s pohárem UAC na **Řevničáku**. Do dvou pohárů se započítával i závod na Hlásné, který opět přebíral pro svůj Hobby sport cup 2003 – CKKV. V zákulisí se zatím tajně pozvolna rodí Biomatematický model.

6. ročník 2004...

... otevřelo na Třebotovce více než 100 jezdců a hned o 14 dní později, tedy stále na samém prahu sezóny - **18.4.2004 v Karlíku, startovalo 154 jezdců** – což bylo, jak se postupně ukázalo vůbec nejvíce v dosavadních 10 letech poháru. V celkových výsledcích za počet bodů přibývá další údaj - posun jezdce v pořadí oproti předchozímu závodě. Vedle náročných tratí se do hry zapojuje Biomatematický model, díky kterému jsme začali předpovídat, za kolik by měl který jezdec danou trať zdotat. Novinkou je zařazení tratě **Loděnice**, která převzala žezlo nejprudšího úseku v poháru svým **14%** sklonem od dosavadních 12% v Černolicích. Další novou a velice členitou trať je **Koledník** u Berouna, kde rovná stovka účastníků opět bojovala o body dvou pohárů (Hobby cup CKKV). Při posledním závodě na tradiční Kopanině jsme poprvé testovali akustickou signalizaci startovních intervalů, připravovanou pro následující ročník.

7. ročník 2005

Pip, pip, pip, pip, pip, pííp odedš provází každé startérovo odpočítávání. V kategoriích slučujeme mužské 40+ a 50+ do jedné společné M 40+. Jezdců je v ní více, ale starší ji přijímají s rozpaky. Comeback zažívá po letech Roblín a přibývá extrémní trať **Radotín II - Ski a Bike centrum**, kde nejprudší úsek vyrovnává dosavadní rekord **14%**, ovšem v tomto případě náročnost ještě umocňují kostky a nájezd na ně zatáčkou ostrou téměř 180°. Kdo včas na předcházející rovince nepřehadil...

8. ročník 2006

Ve výsledkových listinách se v kategorii mužů 40+ doplňkově začínají graficky odlišovat výkony jezdců 50+. Na závěrečné Kopanině vítáme 4000 účastníka. Pro zpracování výsledků Časovek konečně přecházíme na více automatizované zpracování dat, využívající sofistikované výpočetní jádro, vyvinuté pro nový paralelní pohár – Trénikovou Tour.

9. ročník 2007

Prolog na tradiční Třebotovce proběhl shodou okolností pouhý jediný den před půlroční uzavírkou souběžně páteřní silnice, což zde mělo fatální vliv na hustotu provozu... Pohár nově obohatila trať v **Loděnice II**, která, místo přes extrémní lom, vedla jezdce plynulým stoupáním směrem na Bubovice. Nová byla rovněž velmi členitá trať **Vrané II** směrem na Březovou.

10. ročník 2008

Jubileum Časovek do kopce slavíme mnoha změnami. Po delší době došlo ke změnám v členění kategorií – dosavadní rozdělení na registrované a nikdy neregistrované jezdce – Ultra a Hobby jsme sloučili do jediné kategorie vymezené pouze věkem a nové stupně vítězů rozšiřuje nyní „vděčný“ 4. stupeň a jubilejní X. post pro 10. jezdce v pořadí. Rovněž průběžně v celkovém pořadí uvádíme podrobné rozepsání, kolik bodů a ve kterém závodě jezdec získal, oproti dříve uváděné pouze celkové hodnotě. Pro pohár jsou však pochopitelně nejdůležitější tratě, kde jsme vybrali v mnoha směrech „nej-“, tratě z minulosti a vyhlásili mistrovství poháru.

Po 4 letech je tu proto opět lehce vzdálený, atraktivní Koledník. Přípravy dalšího závodu – závodu na Roblín provázely do poslední chvíle velké nejasnosti se stavem tratě. Nakonec jsme se v podstatné části tratě dočkali nového asfaltu v době, kdy už se do konání závodu počítaly spíš hodiny než dny. V zářijovém termínu přichází společný závod s pohárem UAC - naše mistrovství poháru - na Řevničku a finále na Kopanině, kde jsme díky krásnému počasí rovněž přivítali i **5000. účastníka** poháru. Od druhého klání využívají časoměřiči v cíli nový optoelektronický systém.

Vedle odhodlaných jezdců, kteří svými výkony zajišťovali skvělou a stále rostoucí sportovní úroveň závodů nesmíme zapomenout na ty, kteří se starali o hladký průběh závodů po organizační stránce. Základními pilíři organizačního teamu, kteří své posty zaujali ve více než polovině všech uskutečněných závodů byli:

Michal Malášek (76x) – ano, ten s tím megafonem, obvykle oscilující v různých rolích mezi prostorem prezentace a startu, tvůrce atypických prvků používaných při závodech. V neviditelné složce závodů prostředník pro komunikaci s úřady, sponzory, zpracovatel výsledků a dalších nezbytností. Do roku 2002 rovněž aktivní účastník.

Jiří Sladký (64x) - prezident KPO, závodník, certifikovaný šílený cyklista. Vedle stěžejního úkolu sestavovat a případně dotvářet silnou trojku pro týmové hodnocení se při závodech staral o zvládnání pozávodní euforie jezdců a průjezdnost tratě v cíli. Tradičně předával ceny při vyhlášení, supervizoval výsledky a staral se především o web a obecně fungování klubu KPO.

Tonda Tenkrát (58x) - druhý cílový časoměřič, který obstarával identifikaci příjezdějících jezdců do cíle a zálohoval časoměr. Veliký sportovec duchem, kterému tělo nedovolilo a s o to větším zápalem sport prožívá, v našem případě jako obětavý organizátor a hlavně jako fanda a divák. Legendární jsou jeho výkony při olympiádách, kdy dokáže sledovat prostě všechno...

Pavel Malášek (47x) – první cílový časoměřič, obsluha počítače časoměry. Neuvěřitelných najetých km na kole dosáhl výhradně dojížděním do zaměstnání, od nepaměti člen různých organizačních týmů převážně v oblasti měření časů, v dřevních computerových dobách průkopník počítačového zpracování. Jedinou aktivní účast v pohárovém závodech (u cementárny) v prvním ročníku, komentoval slovy: „Dobrý, slezl jsem jenom 3x“

Zuzana Malášková (46x) – prezentace. Ženská ruka u zapisování závodníků byla vždy vítána, neboť čitelnost zapsaného byla vždy větší se všemi důsledky pro následné zpracování. Své účasti v týmu brala spíš jako záskoky ve stavu krajního nedostatku organizátorů, které, jak vidno, nastávaly poměrně často...

Dušan Příbrský (43x) alternující první cílový časoměřič, rovněž startér a pokud zrovna neobsluhoval cílový počítač i aktivní účastník. Mimo časovek organizátor objezdu Prahy bez dotyku s jejími hranicemi, leader terénních organizačních aktivit KPO a samozřejmě Dušan webové ankety „KPO - Kilometry“.

Velké poděkování patří i všem ostatním, kteří organizovali, nebo při závodech něčím vypomohli, byli to:

23x Jakub Malášek

18x Jiří Pohl

17x Petr Jiříček

14x Jan Krpata

9x Jitka Müllerová

7x Hana Ebertová,

6x Alois Vitásek, Lucie Termerová, Luděk Straka

4x Markéta Příbrská, Radek Procházka, Richard Růžička, Vladimír Žák

3x Aleš Nowák, David Malášek, Jan Procházka, Jarmila Zárybnická, Jiří Salava, Michal Dvořáček, Radmila Vojtěchovská

2x Dáša Likusová, Filip Streit, Jarik Durdis, Jitka Králová, Ladislav Štefan, Martin Linek, Ondřej Sedláček, Petr Jetel, Vladimír Konůpka, Zbyněk Křešťan

1x Denisa Sedláková, slečna Jirky Salavy, Dušan od Dáši, Slečna od Vládi CKKV, Ilona Vejvodová, Ivo Linhart, Jaroslav Fík, Jindra Šmejkal, manželka Petra Jiříčka, Josef Burgr, Josef Vejvoda, Katka Suchá, Lukáš Masák, Markéta Ladýřová, Marta Spáčilová, Michal Sedlák, Milan Jurčeka, Otto Veselý, Pavel Beneš, Pavel Hraba, Pavel Chyský, Pavel Král, Pavel Marhold, Petr Bartoš, Petr Klanica, Petr Švec, Radko Voleman, René Jelínek, Robert Jaroš, Zbyněk Ferenc, Zbyněk Křešťan, Zuzana Kobesová,...

...a jistě i mnozí další, jejichž jména archiv časovek nezachytil a v neposlední řadě rovněž týmy, se kterými jsme pořádali společná klání:

CKKV, H.I.C. a Ski a Bike Centrum Radotín.

V rámci ohlednutí za 10 lety poháru Časovek do kopce je potřeba rovněž zmínit ty, kteří s pohárem spolupracovali, vypomáhali, nebo podporovali. Byly to firmy:

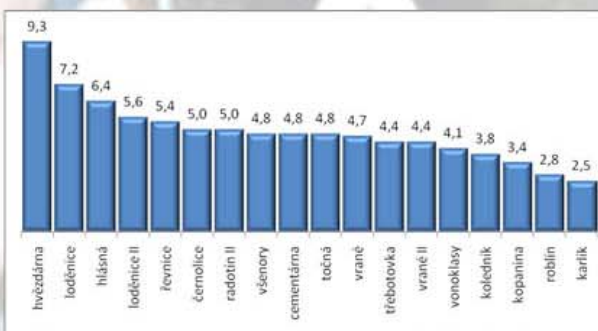
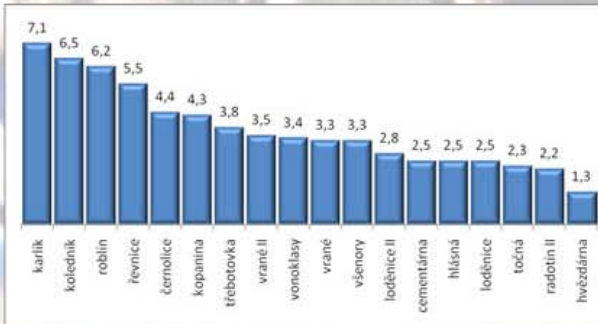
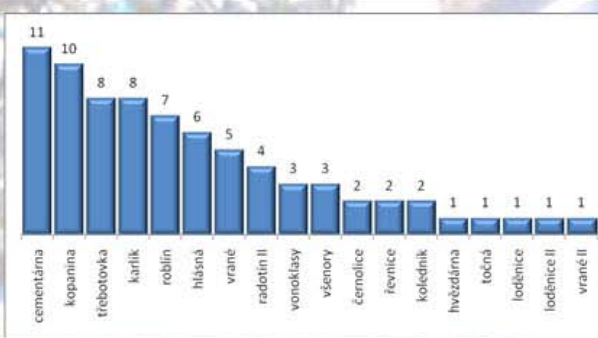
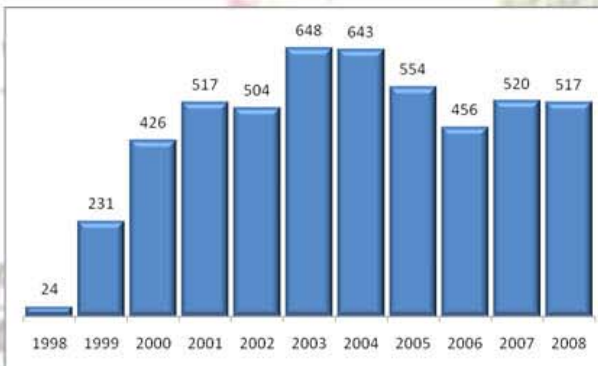
Alkyon, Bretton, Cykloservis Adam, CykloSchein, Cyklosport Kern, Cyklosport Šiška Černošice, Everstar, H&H hodinářská, Kaive, Karnet copy, Korunní, KTM - MKV Sport, Lékárna Adonia, MM atelier, Moira, Morati, Olympia wellness, Park Tool USA, Paul Lange Ostrava, Pells, Penco, Poštovní spořitelna, Proznak, R&B Mědílek, Remerx, Rubena, SAŠ Sklenářství, Skiservis Radotín, Ski a Bike Centrum Radotín, Staropramen, Šemík, Tufo, TV Net, VAElektronik, Varta

Závěrem se pojdme podívat na 10 let poháru časovek do kopce řečí čísel.

Počty účastníků vystoupaly během tří let do hodnoty lehce nad 500 účastníků, což je patrně optimální stav pro lokální závody tohoto charakteru. Zlatá léta pak byly sezóny 2003/4 kdy průměrný počet účastníků jednotlivých závodů překračoval 90 jezdců. Pro úplnost, v roce 1998 proběhly 3 předpremierové závody, do roku 2001 byl pohár složen z 8 klání, následně pak ze 7.

Sestavit ročník, z tratí různého charakteru, s přijatelnou kvalitou asfaltu a snesitelnou intenzitou provozu a pokaždé i s lehou obměnou, nebyl nikdy snadný úkol. Postupně jsme pohár zavedli na 18 míst. **Nejčastěji zařazovanou tratí** byla, pro KPO „domovská“ Radotínská Cementárna, přestože na ní proběhl závod naposledy jako prolog 3. ročníku v roce 2001, naopak na 5 kopců se dostalo jen jednou.

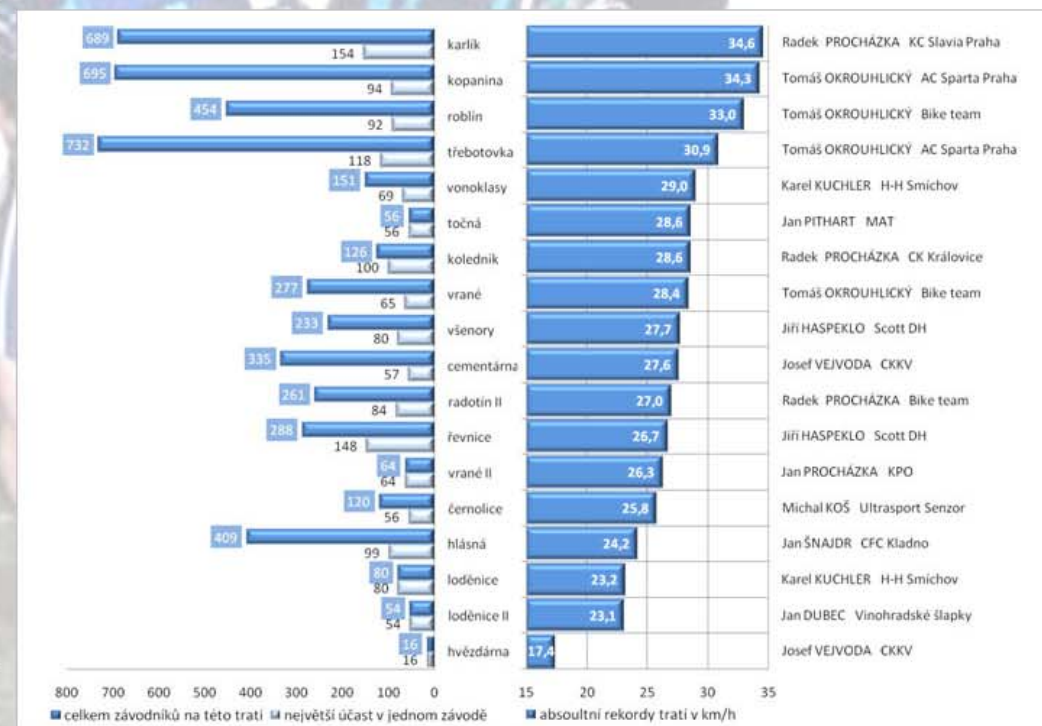
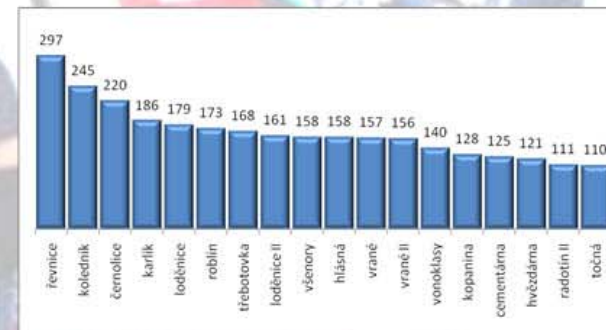
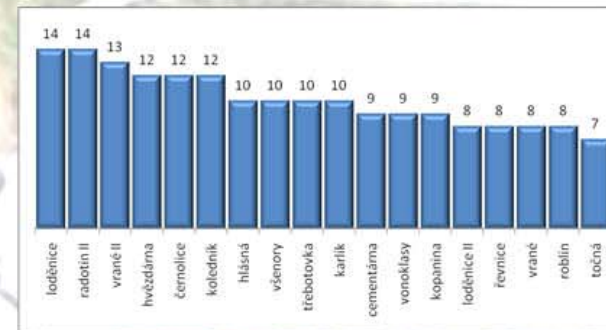
Jihozápadní směr od Prahy sice nenabízí stoupání **délky** alpských parametrů, avšak dostatek solidních kopců, velice vhodných pro uspořádání časovky do kopce. Plamenné diskuze o tom, jestli cíl byl „ve tmě“ nebo „v mlze“ probíhaly i závodech na lehce přes 2km, vypovídaly o nasazení, s jakým se bojovalo. Lehce vymykající se Hvězdárna, zařazená hned v úvodním ročníku, chybějící délku kompenzovala výškovými metry a patřila mezi vůbec nejnáročnější tratě. Nakonec bezkonkurenční **průměrné převýšení** této tratě o tom vypovídá. Rychlé kopce pochopitelně obsadily chvost v tomto grafu. I když vedle Hvězdárny, Loděnic II, Točné a řekněme Karlíku, lze málokterý profil tratě považovat za tempařsky rovnoměrný. Mnohé průměry, např. u Třebotovky nebo Koledníku, výrazně ovlivňují mírnější, rovné, nebo dokonce lehce opačně skloněné úseky.

O náročnosti tratí možná více vypovídá **nejprudší úsek** do kterého daná trať vygradovala. Někde šlo o sklon vymykající se ostatnímu rázu (pod viaduktem v Karlíku) jinde jen přitvrzení převládajícího charakteru. 14% v lomu u Loděnic, který posléze vyrovnaly kostky na druhé radotínské trati už byl opravdu extrém, kde jezdci a ovšem i jejich bicykly dostali pořadně zabrat...

Co dělá kopec kopcem je pak samozřejmě **převýšení**. Řevničák je v tomto ohledu unikátní a není divu, že jsme se na něj vydávali v rámci našeho mistrovství poháru, vyhlašovaného v jubilejním 5. a 10. ročníku. Obě mistrovství byly navíc společná klání s pohárem UAC, což znamenalo opravdu to nejlepší a nejprestižnější měření sil s naprostou špičkou zdejší amatérské cyklistiky.

Závěr statistik patří počtu účastníků a exkluzivnímu klubu držitelů absolutních traťových rekordů.

Tak jak jsme v úvodu zmínili jezdce, kteří se jako první vydali bojovat s nástrahami první pohárové tratě v Radotíně u Cementárny, bylo by logické zmínit, kdo 10 let poháru Časovek do kopce v září 2008 završil. Jenže jak se ukázalo, to nebylo úplně jednoznačné. S posledním startovním odpočítáváním se měl vydat na trať Petr Introvič (Cyklo Kern), startující s nejvyšším startovním číslem dne. Vlastně se i vydal, jenže kvůli technickým problémům jízdu nedokončil. Tím kdo nakonec pohár uzavřel byl jezdec se startovním číslem 81 - Jiří Humplík (H-H Smíchov), který propásl svůj správný startovní čas a startoval tedy až úplně na závěr v 11:43:30 a byl i tím, kdo jako poslední proťal cílovou pásku a přesně v 11:53:19,55 - 27.9.2008 desetiletou závodní historii poháru Časovek do kopce uzavřel.

Pro ty, kterým dosavadní statistiky nestačily je tu v úplném závěru ještě souhrnná tabulka, ve které jsou rovněž poslední chybějící údaje z kvízu, který následoval na našem webu po ukončení 10. ročníku. Tímto rovněž děkujeme za všechny došlé odpovědi a vzkazy, které jste připojovali.

Děkujeme všem za účast v závodech, podporu a spolupráci

Za organizační tým poháru Časovek do kopce

Michal Malášek

KPO – cyklistický klub

www.kpo.cz

casovky@kpo.cz

kpo@kpo.cz

© 1998-2008 KPO – cyklistický klub

pořadí zařazení tratě	trať	kolikrát	délka km	převýšení m	průměrné stoupání %	nejprudší úsek %	nejmírnější úsek %	součet délek úseků z kopce km	startujících ve všech závodech na této trati	nejvyšší účast v jednom závodě	nejnižší účast v jednom závodě	oficiální absolutní traťové rekordy		dosažený čas	průměr km/h		
1	cementárna	11	2,5	125	4,8	9	2	0	335	57	21*	Vejvoda Josef	CKKV	5:26,54	27,6		
2	vonoklasy	3	3,4	140	4,1	9	-3	0,2	151	69	21	Kuchler Karel	H-H Smíchov	6:49,34	29,0		
3	hvězdárna	1	1,3	121	9,3	12	6	0	16	16	16	Vejvoda Josef	CKKV	4:29,14	17,4		
4	roblín	7	6,2	173	2,8	8	-6	0,2	454	92	46	Okrouhlický Tomáš	Bike team	11:17,16	33,0		
5	kopanina	10	4,3	128	3,4	9	-3	0,6	695	94	54	Okrouhlický Tomáš	AC Sparta Praha	7:30,78	34,3		
6	vrané	5	3,3	157	4,7	8	1	0	277	65	46	Okrouhlický Tomáš	Bike team	6:58,08	28,4		
7	točná	1	2,3	110	4,8	7	2	0	56	56	56	Pithart Jan	MAT	4:49,63	28,6		
8	třebotovka	8	3,8	168	4,4	10	-1	0,1	732	118	58	Okrouhlický Tomáš	AC Sparta Praha	7:23,28	30,9		
9	karlík	8	7,1	186	2,5	10	1	0	689	154	68	Procházka Radek	KC Slavia Praha	12:18,12	34,6		
10	černolice	2	4,4	220	5,0	12	-1	0,1	120	56	64	Koš Michal	Ultrasport Senzor	10:14,21	25,8		
11	hlásná	6	2,5	158	6,4	10	2	0	409	99	39	Šnajdr Jan	CFC Kladno	6:11,21	24,2		
12	všenory	3	3,3	158	4,8	10	1	0	233	80	76	Haspeklo Jiří	Scott DH	7:08,00	27,7		
13	řevnice	2	5,5	297	5,4	8	2	0	288	148	140	Haspeklo Jiří	Scott DH	12:21,4	26,7		
14	loděnice	1	2,5	179	7,2	14	2	0	80	80	80	Kuchler Karel	H-H Smíchov	6:28,29	23,2		
15	koledník	2	6,5	245	3,8	12	-6	1,2	126	100	26	Procházka Radek	CK Královice	13:39,19	28,6		
16	radotín II	4	2,2	111	5,0	14	-1	0,1	261	84	45	Procházka Radek	Bike team	4:53,52	27,0		
17	loděnice II	1	2,8	161	5,6	8	1	0	54	54	54	Dubec Jan	Vinohradské šlapky	7:15,93	23,1		
18	vrané II	1	3,5	156	4,4	13	-2	0,1	64	64	64	Procházka Jan	KPO	7:59,05	26,3		
								Σ 76***									Σ 5040**

*7 v předpremierových závodech v roce 1998 **5016 bez předpremierových závodů v roce 1998 ***73 bez předpremierových závodů v roce 1998